

3e zondag B 21/1/24 Jona 3,1-5.10 + Mc 1, 14-20 roeping

Het evangelie begon onheilspellend: Johannes de Doper werd overgeleverd (zou dat ook zo met Jezus aflopen ?) Maar dan klinkt er verrassend goed nieuws: de tijd is vervuld. Het Rijk Gods is nabij... het is er nog niet, maar iedereen kan op haar of zijn plaats een perceeltje van dat grote godsrijk vorm geven: zaaien, wieden, oogsten... en zó geloven dat het anders KAN worden. Geen zekerheid, maar vanuit het vertrouwen op het evangelie, geloven in gods scheppend bezig zijn met deze wereld.

Zijn wij goed bezig, vragen gelovigen zich af ?

Ook de profeet Jona vroeg zich dat af. En na een eerste weigering, begaf hij zich op weg naar Ninive. "Nog 40 dagen en de stad zal vergaan, " proclameerde hij... en de Ninevieten gingen vasten (zich beperken) en boeten (zich bekeren, de samenleving herstellen).

Ook Mc wil een ommekeer in de menselijke verhoudingen bewerken en verwoordt dit met de roepingsverhalen in zijn eerste hoofdstuk. Hij is geen verslaggever, maar een verteller van geloofsverhalen.

Hij wil de mensen van zijn tijd en ook ons brengen tot navolging van Jezus, over de hoofden heen van Andreas en Simon. Zij waren vissers aan het meer van Galilea bezig met hun netten te boeten, te herstellen. En ze werden diep geraakt door Jezus... alsof hij van de overkant kwam.

Ook Jacobus en Johannes, zonen van Zebedeüs, lieten alles achter en volgden Jezus. Het was alsof de dagen van Elia waren teruggekeerd. Die wierp zijn mantel om de schouders van Elisa en terstond slachtte hij zijn runderen, kookte ze op het hout van zijn ploeg, zegde zijn moeder en vader vaarwel en volgde zijn heer.

Ook met de eerste 4 leerlingen ging het zo: zij deden innerlijk afstand van hun werk en broodwinning, verlieten tijdelijk hun ouders,

hun veilig nest om Jezus te volgen. Zij werden zonen van God, meer dan van hun eigen familie. Ze moesten wel hun visserskwaliteiten behouden: geduld, volharding, moed, waakzaamheid... maar het kreeg een diepere dimensie. Zij werden vissers van mensen. En dit was geen zieltjesvisserij, maar opvissen wie in de put zaten, of opvissen wie uit de boot dreigde te vallen.

Zijn wij vandaag goed bezig ? Groeien wij in het geloof dat een nieuwe wereld nog kan ? Zorgen wij voor een eigen perceeltje door te zaaien, te wieden, te oogsten ? Wij ervaren dat dit in onze geloofsgemeenschap nog kan... als we geloven in de blijde boodschap en Jezus onvoorwaardelijk willen volgen